

Sygn. akt V U 869/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku H. N. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury i rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania H. N. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 27 września 2017 r. i 4 października 2017 r.

znak (...)

oddala odwołania

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 869/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 27 września 2017r. znak: (...) odmówił wnioskodawcy H. N. (1) przeliczenia jego emerytury. W uzasadnieniu wskazał, iż nie przedłożył i nie wskazał nowych dowodów i okoliczności, które miałyby wpływ na wysokość dotychczas przyznanej emerytury. W szczególności nie przedłożył dokumentów umożliwiających zaliczenie do stażu okresu od 20 stycznia 1984r. do 31 marca 1984r., gdyż brak jest informacji o tym od kiedy podjął pracę po powrocie z budowy eksportowej.

Zaś decyzją z 4 października 2017r. znak (...) organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania rekompensaty w związku z pracą w szczególnych warunkach, wskazując, iż ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, wobec wymaganego okresu co najmniej 15 lat takiej pracy.

Odwołania od obu tych decyzji wniósł H. N. (1). Domagał się ich zmiany:

- w odniesieniu do decyzji z 27 września 2017r. poprzez zaliczenia mu do stażu okresu od 20 stycznia 1984r. do 31 marca 1984r.

- w odniesieniu do decyzji z 4 października 2017r. – przyznanie mu rekompensaty tytułu pracy w szczególnych warunkach, wskazując, iż w okresie od 8 kwietnia 1974r. do 30 września 1991r. pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) jako kierowca-mechanik-spawacz w pogotowiu technicznym wykonując prace w szczególnych warunkach .

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu powołał te same okoliczności, które zostały wskazane w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji.

Dodał jedynie, że kwestia wykonywania przez wnioskodawcę pracy w szczególnych warunkach została negatywnie rozstrzygnięta wyrokami Sądu Okręgowego w Legnicy z 6 listopada 2011r. sygn. akt V U 1221/11, oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 20 lutego 2013r. sygn. akt III A Ua 1721/12 – oddalającym apelację wnioskodawcy od wyroku z 6 listopada 2011r.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca H. N. (1) urodził się (...)

Ma przyznana prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym od 8 kwietnia 2017r.

(bezsporne)

H. N. (1) był zatrudniony (...) Przedsiębiorstwie(...) od 8 kwietnia 1974r. do 30 września 1991r. W tym, w okresie od 25 lipca 1982r. do 19 stycznia 1984r. pracował na budowie eksportowej w Iraku dokąd był kierowany przez Przedsiębiorstwo (...)w P.. (...) Przedsiębiorstwo (...) na czas kontraktu udzieliło mu urlopu bezpłatnego. Po powrocie z kontraktu korzystał z urlopu wypoczynkowego, urlopu związanego z rozliczeniem pracy w godzinach nadliczbowych i wolnych sobót oraz celem wykonania badań lekarskich.

Do macierzystego zakładu (...) Przedsiębiorstwa (...) stawił się 30 marca 1984., ale faktycznie podjął pracę od 1 kwietnia 1984r.

Dowody: - wyjaśnienia wnioskodawcy e-protokół z 21.02.2018r. (k.36v) – 00:03:20-00:13:10

- akta emerytalne: k.57-59; świadectwo pracy k. 25. kartoteka zarobkowa za 1984r.

- akta rentowe: -świadectwo pracy k.5

- kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej k.4

W okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) był zatrudniony na stanowisku:

- od 8 do 14 kwietnia 1974r. (na okres próbny) – mechanika samochodowego

- od 15 kwietnia 1974r. do 24 lipca 1984r. i od 1 kwietnia 1984r. do 30 września 1991r. – mechanika samochodowego, montera-mechanika napraw pojazdów samochodowych i maszyn budowlanych, mechanika, mechanika-spawacza; w tym od 1 stycznia 1989r. powierzono mu obowiązki mechanika kierowcy pogotowia technicznego.

W całym tym okresie pracował w pogotowiu technicznym jako mechanik- kierowca, miał też do pomocy drugiego mechanika. Wykonywał prace związane z naprawami ciężkiego sprzętu budowlanego – usuwał pęknięcia koparkach, naprawiał silowniki, czasem je spawał, wymieniał chłodnice, rolki podtrzymujące, gąsienice, naprawiał samochody zakładowe na trasie, czasami transportował je na holu. Prace te odbywał się przede wszystkim na placach budowy. Łączył te obowiązki z obowiązkami kierowcy samochodu ciężarowego Star o ciężarze całkowitym 11 ton, który dojeżdżał na miejsce konkretnej naprawy.

Dowody: jw. oraz

- akta osobowe: angaże, umowy o pracę, umowa o dodatkowe czynności kierowcy.

Sąd zważył:

Odwołania są nieuzasadnione.

Regulacje art. 6 i art. 7 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawierające szczegółowe zestawienie okresów składkowych i nieskładkowych. Okres niewykonywania pracy po powrocie z pracy na zagranicznym kontrakcie nie jest wymieniony w tych przepisach. Należy podkreślić, iż jako okres zatrudnienia organ rentowy zaliczył wnioskodawcy wskazany w zaświadczeniu Przedsiębiorstwo (...) w P.(k.57 akt emerytalnych) – okres pracy w Iraku od 25 lipca 1982r. do 19 stycznia 1984r. oraz okres po powrocie z urlopu bezpłatnego do (...) Przedsiębiorstwa (...) od 1 kwietnia 1984r. Zaś okres urlopu bezpłatnego, na którym wnioskodawca przebywał do 31 marac1984r. – nie jest okresem składkowym i nieskładkowy – niezależnie od tego jakie świadczenia finansowe i urlopowe wnioskodawca w tym czasie pobierał z tytułu rozliczenia czasu pracy na kontrakcie i wolnych dni na wykonanie badań lekarskich.

Zaś zgodnie z art. 21 ustawy z dnia ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Celem ww. rekompensaty jest złagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Nie polega ona jednak na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, ale na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Przesłankę negatywną przyznania prawa do rekompensaty stanowi jedynie nabycie prawa do wcześniejszej emerytury, natomiast nabycie prawa do emerytury na zasadach ogólnych nie wpływa w żaden sposób na uprawnienia do rekompensaty (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2015 r., III AUa 717/15, Legalis nr 1398722).

W myśl art. 23 cyt. ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2). W rozpoznawanej sprawie ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie rekompensaty.

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie – prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1). W myśl zaś § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy wnioskodawca posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający go do rekompensaty w myśl cyt. wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy nie uznał żadnego okresu zatrudnienia wnioskodawcy za pracę w szczególnych warunkach. Wnioskodawca podnosił, że wykonywał prace w szczególnych warunkach w (...) Przedsiębiorstwie (...).

Podał, że pracując na stanowisku kierowcy- mechanika-spawacza oraz kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Dodawał, iż prace te wykonywał w pogotowiu technicznym.

Wobec takich twierdzeń wnioskodawcy ww. okresy jego zatrudnienia rozpatrywać należało z uwzględnieniem rodzaju prac wymienionych w wykazie A:

- w dziale VIII poz. 2 - prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowity pow. 3,5 tony

- w dziale XIV poz. 12 – prace spawalnicze oraz

- w dziale XIV poz. 16 – prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, w szczególności wyjaśnienia wnioskodawcy, dowody z dokumentów zawartych w jego aktach osobowych - nie pozwoliły jednak na uznanie, że wnioskodawca spełnia warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z dowodów powyższych wynika, że wnioskodawca w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) – w ramach pogotowia technicznego - wykonywał prace związane z naprawami ciężkiego sprzętu budowlanego – usuwał pęknięcia koparkach, naprawiał siłowniki, czasem je spawał, wymieniał chłodnice, rolki podtrzymujące, gąsienice, naprawiał samochody zakładowe na trasie, czasami transportował je na holu. Prace te odbywały się na placach budowy. Łączył te obowiązki z obowiązkami kierowcy samochodu ciężarowego S.o ciężarze całkowitym 11 ton, którym dojeżdżał wraz z pomocnikiem i sprzętem na miejsce konkretnej naprawy.

Nie sposób zatem uznać, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w kierowcy samochodu ciężarowego czy spawacza - bo łączył je z zasadniczymi obowiązkami mechanika wykonującego naprawy pojazdów i sprzętu budowlanego w terenie a nie w kanałach remontowych.

Dlatego też, w okolicznościach niniejszej sprawy, nie było podstaw do zmiany zaskarżonych decyzji, a odwołania wnioskodawcy – jako pozbawione uzasadnionych argumentów - podlegały oddaleniu, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Regina Stępień